

عنوان مقاله:

اعتماد به نهادهای اجتماعی و مقوله کارآفرینی کارکنان دانشگاه پیام نور شیراز

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه مدیریت، نوآوری و کارآفرینی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

طیبه محمدی نیا - کارشناس ارشد جمعیت و توسعه هیات علمی پیام نور آباده

سمیه نگهداری - کارشناس ارشد علوم تربیتی هیات علمی پیام نور اقلید

مهناز عابدی - کارشناس ارشد علوم اجتماعی دبیر آموزش و پرورش شیراز

خلاصه مقاله:

به دنبال گسترش جهانی شدن، عصر حاضر با دو تغییر روبروست. گذار از جامعه صنعتی به جامعه اطلاعاتی و گذار از اقتصاد ملی به اقتصاد جهانی و این به علت سه تحول عمده اینترنت، تحول دیجیتالی و تحول کارآفرینی می باشد. بکار و تولوز بر این باور هستند که دانش کارآفرینی را می توان در قالب سه دسته کلی گروه بندی کرد: گرایش و آگاهی، ایجاد کسب و کارهای مخاطره آمیز جدید و مدیریت کسب و کارهای مخاطره آمیز(بقا و رشد کسب و کار). جامیسون سه چارچوب کلی برای سازماندهی برنامه های آموزش کارآفرینی ارائه می دهد. او بین آموزش درباره کسب و کارها، آموزش برای کسب و کارها و آموزش در کسب و کارها، تمایز قائل می شود. ابراهیم و سوفانی بر اساس مطالعات خود چهارچوبی مفهومی برای آموزش کارآفرینی ارائه کرده اند که بر اساس این چهارچوب مفهومی، یکی از عوامل تاثیرگذار در مهارتهای مدیریتی که منجر به پیدایش کارآفرینان موفق می شود، نهادهای دولتی است. از نظر رزستین و استول، اعتماد تعمیم یافته بیانگرآمدگی بالقوه شهروندان جهت همکاری و مشارکت با هم و انجام فعالیتهای مدنی است. نگرش های مربوط به اعتماد تعمیم یافته، فراتر از مرزهای تعامل رودرو می روند و افرادی را که با هم آشنا نیستند، یکپارچه می سازند. همچنین این نگرشها فراتر از محدوده های خویشاوندی، دوستی و آشنایی، گسترش می یابند از این رو، آنها بین اعتماد تعمیم یافته و اعتماد خصوصی که حاصل تجربه های مشترک و تعامل مکرر با افراد خانواده، اجتماع یا سایر انجمنهای داوطلبانه است، تمایز قابل می شوند. اهمیت اعتماد تعمیم یافته به خاطر آن است که عدم قطعیت نسبت به آینده و نیاز به پیش بینی مداوم، احتمال رفتار فرصت طلبانه در بین کنشگران را کاهش می دهد و تمایل افراد به خطرپذیری جهت مبادله اجتماعی کارآمد و فرآور را افزایش می دهد. همچنین کارکرد سازمانها و تعاملها را با حذف اصطکاک و به حداقل رساندن نیاز به ساختارهای دیوان سالار تحمیلگر، بهبود می بخشد. در قلمرو اجتماعی، این نوع اعتماد موجب پرورش تسامح و پذیرفتن بهتر دیگران می گردد. اعتماد انتزاعی(به افراد عام یا نظامها)متضمن آگاهی کمتری از مخاطره و شناخت کمتری از فردی است که مورد اعتماد قرار می گیرد. بنابراین در حالی که کنشگران می توانند واجد استدلالهای خاصی (براساس اطلاعاتی که از گذشته دارند و نیز انگیزه ها و توانایی طرف مقابل) باشند، نیز می توانند عقایدی در مورد دیگری تعمیم یافته داشته باشند. پاکستون از این مورد اخیر برای سنجش اعتماد استفاده می کند، به این معنا که چه قدر دیگران به طور عام قابل اعتمادند. روابط بین افراد دوگونه است: روابط رسمی و روابط غیررسمی. روابط می تواند شکل های مختلفی داشته باشد: رابطه دوستی، مبادله منابع، قرابت مکانی(همسایه ها و هم اداره ای ها) و خویشاوندی. اما در بنیادی ترین سطح، اعتقاد بر آن است که دوستی های غیررسمی، از طریق افزایش ارتباطات، اطلاعات و حمایت اجتماعی، می تواند موجب سرمایه اجتماعی باشد. افراد می توانند از طریق عضویت رسمی در انجمنهای داوطلبانه به هم مرتبط شوند. انجمنهای داوطلبانه برای این که ...

کلمات کلیدی:

اعتماد، اعتماد نهادی، عضویت در انجمنهای رسمی و غیررسمی، کارآفرینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/108514>

